

Хр.Настевъ.

Презъ Илинденското въстание
на 4 августъ 1903 г./ст.ст./въ Лерин-
ско.

Обсадата на Пеодерската кула
/воененъ постъ/. Генералното 14 часово
сражение при "Езерцата"-въ пл. Бигла. -

На шосето Леринъ-Костуръ-Преспа-Корча,
къмъ 8 клм. Надъ гр. Леринъ, въ най-високия прес-
лабъ на план. Бигла, бѣше издигнатъ масивенъ джан-
дармерийски постъ /кула/. Понеже се намираше не-
далечъ отъ с. Пеодери, българ. население я нарича-
ше "ПЕОДЕРСКАТА КУЛА". Една солидно защитена ка-
менна сграда, въ която винаги квартируваха на
постъ по нѣколко заптиета за охраняване тѣснини-
тѣ на вододѣла между Леринско, Костурско и прес-
панско. Презъ чеТийското освободително движение
въ Македония, въ сѣщата кула едновременно кварти-
руваше и една рота аскеръ отъ Леринския гарни-
зонъ.

поради особено стратегическото си мѣсто-
нахождение, приспособено околорѣстъ съ охраНи-
телни "мазгали" отъ вътре и разни приспособени
"метиризиди" около нея, като воененъ постъ се счи-

таше за мъчно уязвимъ денемъ. Предъ него бѣ и
каменистата низина - наричана "Езерцата", чия-
то ~~отегната~~ ^{сѣмъ ести} периферия съ оформено каменисто
дъно ~~сѣ~~ едно ясно очертание съ видъ на безвод-
но корито на пресъхнали нѣкогашни планински съ-
седни езерца, по които и мѣстното българско на-
селение е запазило наименованието на мѣстность-
та. Околоврѣстъ сѣ и планинскитѣ доминиращи
възвишения "Власа-Орница", "Младъ-Рундзеръ",
"Киркова-Целина", "Старъ Рундзеръ", "Влашки ко-
либи", "Копанката", "Георгова глава", съ тия на
Буфската и Пеодорска гори и др., които състав-
ляватъ естественъ теренъ и за взаимно охраня-
ващи се стратегични позиции.

Отъ този вододѣлъ почватъ и склоноветѣ
на планинитѣ, които образуватъ и възела на се-
гашната Албано-Гръцка-Югославска граници. Тамъ
е и единствения проходъ отъ и за Леринъ, който
съставлява грѣбнака на планинскитѣ възвишения,
като естествени позиции на главнитѣ погранични
укрепления ^{сѣмъ} на гърцитѣ въ тоя секторъ.

При провъзгласяването на Илинденското
възстание /20.VII.1903 г./ въ Леринския районъ,
нашитѣ сведения бѣха, че въ Пеодор~~е~~ската кула
/постъ/ има запаса^{ни} 250 души аскеръ и петъ
заптиета. Тѣ останаха тамъ и следъ повсемѣстнитѣ
възстанически акции, продоволствани отъ гърцитѣ

въ с. Песодери. За овладяването ѝ наложи се една съвместна акция съ възстаническите отряди въ съседните революц. райони: Костурския и Преспанския. Съ горското окол. началство на Костурския районъ се уговори обсадата и нападението да стане на 4 августъ рано-сутринята, преди зазоряване. Своевременно биде уведомено за целта и Преспанското началство, което поради мѣстоположението се задължи да съсредоточи повече сили отъ Долно-преспанския и Рулския участъци, за осигоряване изхода на прохода.

Съгласно уговорения планъ, ние съ Георги п. Христовъ, като членове на Леринското горско началство, наедно съ селскитѣ възстанически чети въ този участъкъ, подъ воеводството на ХРИСТО АПОСТОЛОВЪ /Търсянчето/ отъ с. Търсейе. ИЛИЯ ВИДИНОВЪ отъ с. Неволяни, КОЛЮ ДИМИТРОВЪ отъ с. Котори, КОЧО ЦОНКАТА отъ с. Нередъ, ФОТИ отъ с. и АТАНАСЪ ФЕРМАНА отъ с. Буфъ, всичко около 125 души, на 3 срещу 4 августъ 1903 г. /ст.ст./ презъ нощта завзехме височинитѣ надъ мѣстността "Езерцата" отъ къмъ с. Търсейе: "ВЛАСА-ОРНИЦА", "МЛАДЪ-РУНДЗЕРЪ", "КИРКОВА ЦОЛИНА" и "СТАРЪ-РУНДЗЕРЪ". Същевременно буфската чета подъ воеводството на Атанасъ Фермана завзе отсрѣщнитѣ височини на Буфската гора, съ задача само при нужда да бие въ флангъ, за да не даде възможностъ

при отстъпление аскера да се закрепим тамъ.

Същата нощъ бѣха пристигнали и костурскитѣ отряди, начело съ окол. горски началници ВАСИЛЪ ЧАКАЛАРОВЪ и ПАНДО КЛЯШЕВЪ съ 8 селски чети около 230 души. Една частъ отъ тѣхъ завзеха височинитѣ при "ВЛАШКИ-КОЛИБИ" и др. въ лѣво отъ нашитѣ позиции. Другитѣ оставаше да се установатъ, като се разпредѣлятъ при обсаждането и нападението на Пеодорската кула, съ огледъ да се улесни и задачата на подготвенитѣ тѣхни четници за поставяне на взривнитѣ вещества и щурмуването изхода съ бомби. Отъ преспанския районъ не се обадиха. Набелязанитѣ за тѣхъ позиции трѣбваше да се завзематъ обезателно отъ Костурчани.

Едно коварно предателство отъ село Псодери, обаче, осуети нашиятъ планъ. Въ замѣна на това, ние бѣхме принудени да приемемъ и издържахме едно непредвидено генерално сражение, което почна въ зори и свърши вечеръта съ пристигналия презъ същата нощъ многоброенъ аскеръ отъ Леринъ.

Това, именно, което и сега е ясно въ паметъта ми и чувствавамъ, каточе ли всичко е предъ очитѣ ми, ще разкажа, като участникъ, за да съпоставя и споменитѣ си отъ едно минало, за въжделеннитѣ борчески усилия и саможертва при

освободителната ни борба на около 355 волни синове на поробената ни родина - Македония, въ 14 часова упорито сражение срещу два табура /полка/ редовна турска войска-тамъ, където сж се залостили ^{сега} въ укрепленията си новитѣ поробители въ войната имъ съ Италия.

Следъ полунощъ на 3 августъ 1903 год. /ст.ст./сѣбрани при височинитѣ на Пеодорската кула откъмъ с. Тър^ее, нашитѣ патраули изслушаха нарежданията и тръгнаха да заематъ охранителнитѣ пунктове около джандармер.кула. Тъм-на нощъ. Когато групата щурмоваци съ челния отрядъ се готвеха да отидатъ да заематъ мѣстата си около кулата, чуха се гърмежи отъ маузерови пушки. Последваха гърмежи и отъ наши пушки. Изненада. Свързката съобщи, че нашиятъ патраулъ въ тъмнината се е натъкналъ на турски войници, които дебнишкомъ сж се настанявали на сжщитѣ пунктове. Престрелката веднага се разрази въ нощно сражение. Всички чети заеха набелѣзанитѣ позиции въ очакване да се ориентираме по-добре за по-нататъшно действие. При разсѣмване положението се уясни: площада предъ Пеодорската кула-обектъ на акцията ни, бѣше почернялъ отъ аскеръ, който продължаваше да се ниже по шосето отъ Леринъ. Едни отъ тѣхъ бѣха заели вече и нѣколко неуязвими позиции въ центъра на "Езерцата".

Нашитѣ патраулни части се оттеглиха. Ние бѣхме изправени вече не срещу охраняващия гарнизонѣ въ кулата 250 души аскерѣ, а срещу два табура /полка/ редовни турски войски. Тѣ първи рано сутринѣта почнаха сражението и първи го прекратиха вечерѣта при залѣзѣ слѣнце, като се оттеглиха и прибраха поразени обратно въ Леринѣ, съ неочакванѣ и отъ насѣ резултатѣ въ наша полза.

Възползвани отъ слабото ни оружие, отначало турскитѣ войски сполучиха да се приближатѣ и завзеха нѣколко позиции на около 150 крачки предѣ нашитѣ, като навлѣзоха и се окопаха между каменациѣ въ центѣра на "Езерцата". Тамѣ бѣха маскирали между храсталака и две горски орѣдия-наричани "катѣръ топи", отъ кждето обстрелваха и всички наши позиции. Съобразно съ това ние приехме и сражението, като си послужихме съ една оригинална маневра, която въ сжщностѣ излѣзе гениална, на доминиращия отъ къмѣ Рулския участѣкъ връхѣ "ГЕОРГОВА ГЛАВА". Тази задача В. ЧАКАЛАРОВѣ възложи на по-изпитания въ всѣко отношение центрови войвода МИТРЕ ВЛАХА отъ с. Кономлати съ Дренѣновенската селска чета отъ 35 души подѣ воеводството на НИКОЛА ФИЛИПОВѣ КОЗИНЧЕВѣ отъ с. Дрѣновени. За цельта взеха опитния ~~три~~бачѣ - сигналистѣ ГРИГОРѣ

ВАСИЛЕВЪ КОТЕВЪ отъ с. Коно~~м~~лати и знаменосеца на Косин~~е~~^{ска}ката селска чета ИВАНЪ ЯНАКИЕВЪ КАНЕВЪ. Въ този съставъ тѣ заеха удобна флангова позиция въ лѣво отъ главнитѣ позиции на Костурскиятъ отрядъ и срещуположно отъ нашитѣ^{сз} Леринския отрядъ, като се окопаха въ две редици на доминиращия връхъ "ГЕОРГОВА ГЛАВА", въ изолираната височина на прохода. По тоя начинъ се маскира и отсъствието на Преспанския възстанически отрядъ, който следваше да заеме същата височина, обаче не се явиха, нито се обадиха. За~~то~~ поддръжка на тази позиция, която бѣше и най-уязвима, една отъ костурските чети, завзема въ дѣсно отъ нея стратегическата височина "КОПАНКАТА". По този начинъ се осигури положението и на всички други наши позиции срещу атакитѣ отъ многочислениятъ аскеръ. Нашиятъ трѣбачъ тукъ бѣше незаменимъ въ ролята си.

Когато борузана /трѣбача/ на турския командиръ отъ къмъ Неодорската кула даде първитѣ сигнални команди /заповѣди/ за "уджумъ" /общо нападение/^{на} нашитѣ позиции и започнаха да се сипятъ градъ отъ залпови коршуми надъ насъ, бѣхме изненадани и отъ еката на топовни гърмежи съ падащи шрапнели около насъ въ позицията ни "МЛАДЪ-РУИ-ЗЕРЪ", където бѣхъ и азъ. Мощно "ура" последва отъ всички наши позиции. Въ това време отъ позицията на върха "ГЕОРГОВА ГЛАВА" се издигна и разве високо и революционното знаме на Костурския отрядъ.

Околността отново прокълнута от продължително и гръмогласно "ура" на четниците от всички позиции, което се подзе още по-мощно и от прикритията на стеклитъ се въ помощ около 80 души милиционери от близкитъ села *Търсие Турия, Статица и Арменско за резерва, понеже нѣмаше свободно оръжие за тѣхъ. Едновременно се отговори съ нѣколко залпа и от всички наши позиции. Така се прие и започна генералното сражение от наша страна. Топовнитъ шрапнели продължаваха да фучатъ една-следъ друга подъ насъ и задъ насъ, а други се разбиваха въ скалиститъ ни позиции преди да се прѣснатъ. Маузеровитъ куршуми съскаха по сѣщия начинъ изобилно, посрещани още съ по-ентусиазирани възгласи и закани отъ четникитъ, които бѣха си развързали и езика по адресъ на Султана, паши-тѣ имъ и пр.

До като отначало турската войска бѣше съсредоточила силитъ си главно къмъ позициитъ ни при "МЛАДЪ-РУНДЗЕРЪ", "КИРКОВА-ЦОЛИНА", "ВЛАСА-ОРНИЦА" и "СТАРЪ-РУНДЗЕРЪ", следъ издигането на революционното знаме на отсрещната позиция при "ГЕОРГОВА ГЛАВА", схванаха, че положението имъ не е розово. Заблудихме ги: Тамъ ние бѣхме най-уязвими въ тилъ и лѣвия флангъ. Охотно настѣпващитъ отначало войски въ колони къмъ нашитъ позиции, щомъ бѣха засегнати и въ тилъ

отъ нашия отрядъ при "ГЕОРГОВА-ГЛАВА", всички залегнаха и не мръднаха. Първата целъ се постигна. Буризантъ имъ /трѣбача/ бѣше принуденъ да свири продължително и да дава по нѣколко пжти тревожни заповѣди до като ~~да~~ ги застави да продължатъ настѣплението. При всѣко придвижване, обаче, тѣ бѣха веднага респектирани и отъ нашитѣ оловени куршуми и продължително "урра". Горскитѣ имъ оръдия напраздно сипеха шрапнелитѣ си предъ насъ: повечето отъ тѣхъ падаха около насъ цѣли, безъ да се прѣснатъ. Всѣки истрелъ се посрещаше ^{ме} отъ всички съ "урра" и духовити ~~по~~ подигравки. Много отъ момчетата прибраха отъ непрѣснатитѣ шрапнелни гилзи, съ които ^{сетне} ~~всѣки~~ си служиха вмѣсто чаши за вода и подаряваха за споменъ на свои близки. въ селата.

Други две колони отъ новопристигналия аскеръ се насочиха вече и хвърлиха въ атака едновременно и къмъ позицията на "ГЕОРГОВА-ГЛАВА", кждето се развѣваше гордо и възстаническото знаме. Мислейки, че тамъ е именно и щаба на главнитѣ наши сили /а тъкмо това бѣше и целта/, турцитѣ тамъ ~~се~~ съсредоточиха и цѣлиятъ си резервъ въ послѣствие, като почнаха едно безогледно настѣпление за завладяването на този връхъ. Въ сжщность тамъ ние бѣхме слаби по численостъ, но сигурна флангова позиция, която изигра и една блѣскава маневра съ своя сигналистъ-трѣбачъ

ГЕОРГИ В. КОТЕВЪ. Той още отъ детинство е усвоилъ и владееше отлично всички боеви сигнали на турската армия. Въ родното му село Кономлати, като нахийски административен центъръ-мюдрлюкъ въ Костурско, квартируваше и едно отделение аскеръ отъ Костурския гарнизонъ. Още малъкъ, съ любознанието си Георги обърна вънимание на войсковия бурузанъ, който възхитенъ отъ музикалнитъ му дарования, често му повѣрвалъ трѣбата си, като го е насърдчавалъ да произвежда всички военни сигнали. Съ това Георги станалъ известенъ и между другаритъ си съ прѣкора "буризанчето".

Настѣпленията имъ за завладяването на всѣка цена върха "ГЕОРГОВА ГЛАВА" бѣше действително отъ значение за турцитъ, защото следъ това съ осигуряваща тила при настѣплението имъ за обкръжаването ни въ позициитъ надъ "Езерцата". Склоноветъ, обаче, отъ кѣдето можеше да бѣде атакуванъ успѣшно и превзетъ върха "ГЕОРГОВА ГЛАВА", бѣха изложени на куршумитъ отъ всички други наши позиции. Шестъ последователни общи атаки, съпроводени и отъ чести топовни истрели, за овладяване този връхъ, пропаднаха. Турския буризанъ напраздно надуваше трѣбата за "уджумъ": При всѣки опитъ, нашитъ куршуми ги засѣгаха въ тилъ и веднага залягаха, за да бѣдатъ отново заставащи за придвижване.

Тукъ, именно, и нашиятъ тръбачъ изпълни най-добре своята задача: Следъ всѣки сигналъ отъ турския буризанъ за настѣпление, на малки паузи нашиятъ тръбачъ свиреше отбой и пр. Тѣзи последователно давани сигнали отъ нашия тръбачъ за дълго не можаха да се схванатъ и отъ команднитѣ турски офицери и чауши, като чужди. Не самопзащото не допускаха, че комититѣ могатъ да иматъ буризанъ и че така вѣрно да се знаятъ и произвеждатъ всички тѣхни бойви сигнали отъ чуждо на армията имъ лице, но главно способстваше и мѣстността съ своето силно ехо, което отгласяваше точно всѣки звукъ. Ехото отнемаше и възможността да се долови присѣтствието на втори сигналистъ отъ прѣснатитѣ въ верига войски, освенъ щаба, където бѣше тѣхния буризанъ, поради обстоятелството, че нашиятъ тръбачъ за тази целъ бѣше се залостилъ отстрани на значително разстояние отъ позицията на другаритѣ си.

Едвамъ къмъ обѣдъ турцитѣ схванаха измамата съ контра даванитѣ чужди сигнали, но нашиятъ тръбачъ употреби другъ "мурафетъ": когато турскиятъ буризанъ свиреше и даваше заповѣдитѣ на командира, веднага започваше да свири продължително контра-сигнали и нашиятъ тръбачъ. Ехото отъ дветѣ тръби се кръстосваше и турскитѣ войници не бѣха въ положение да схванатъ и разбератъ действителната команда. По тоя начинъ бѣха

изпаднали въ истерична нервност и самитѣ турски забити и чауши, които напраздно викаха и се раздираха да даватъ командитѣ си и по единично.

Следъ обѣдъ сражението бѣ въ своя разгаръ. Съ по-голѣмо ожесточение, но планомѣрно, турската войска въ вериги започна настѣпление по всички наши позиции. Непрекъснато залповѣ ~~и~~ куршуми се сипеха безогледно. Ала и ние не имъ прощавахме. Особено ги нервирахме съ нашето "урра". Лѣтното слънце, обаче, съ палящитѣ си лъчи тоя день, на които бѣхме изложени не ~~ни~~ даваше мира. Между напеклитѣ се скали на позициитѣ ние бѣхме заляни отъ потъ и жаждата за вода ставаше мъчно преодолима. Единъ навременно доблестенъ жестъ на жени и деца отъ близкото село Търсие облекчи положението ни. Подъ градъ отъ съскащи куршуми, тѣзи жени и деца не се поколебаха да се нижатъ доброволно по свой починъ въ самитѣ наши позиции ~~задъ~~ насъ, за да ни донасятъ, кой съ каквото и както можеше, не само изобилно вода, но и храна. Тѣхниятъ жестъ въ този случай ни трогна. Затрогна и всички четници въ позициитѣ. Това бѣше рѣдъкъ подвигъ на себ~~о~~отрицание отъ жени и деца, които повдигнаха още повече духа на биещитѣ се четници и съз-

дадоха въ всички по-голѣмъ ентисиазъмъ за отстояване по-упорито ~~и~~ до край и сражението. Азъ и сега казвамъ: -Заслужаваше да се боримъ и да умремъ на поста си за свободата на тоя народъ. Примѣра на женитѣ и децата отъ с. Търсие бѣше назидателенъ и не бѣше единственъ при освободителното ни движение.

При последната тоя день атака турскитѣ войски съ по-голѣми сили спростреха този пътъ веригитѣ си околорѣстъ на цѣлия хълмъ и презъ най-стрѣмнитѣ урви застрашиха отъ лѣвия флангъ и въ тилъ позицията при върха "Георгова глава". Поради неявяването нито на една чета отъ Долно-Преспанския районъ, отъ тамъ тази позиция остана незащитена, нито имаше възможностъ да имъ се даде друга помощ. МИТРЕ ВЛАХА бѣха наранили въ лѣвото рамо. Пушката му също бѣха ударили, а едно отъ момчетата въ първата редица отъ позицията ~~хххххххххх~~ подъ тѣхната-ТЪРПО отъ с. Позди~~ви~~ца бѣха убили. Схващайки критичното имъ положение, Митре Влаха и Никола Филиповъ Кузинчевъ взели решение да напуснатъ заеманитѣ позиции и да се оттеглятъ постепенно къмъ позициитѣ при "Влашки-Колиби" и "Копанката", кждето бѣха В. Чак~~ц~~ларовъ и П. Кля~~ш~~евъ. Съобщаватъ решението на четниците, като се изтеглятъ първо охстниците отъ първата редица подъ тѣхъ. При напускането на последнитѣ, обаче, въ престрелката отъ градъ

куршуми бѣха убити четниците АЛЕКО ХРИСТОВЪ ЛЕКОВСКИ и МИТРЕ ДИНЕВЪ КАРАГУНОВЪ отъ с. Горно Дреновено. Отъ същата позиция бѣше се спасилъ по една случайност Стоянъ Филиповъ Петревски-братъ на воеводата НИКОЛА ФИЛИПОВЪ КУЗИНЧЕВЪ. Отъ него научихме и подробности за загиналитѣ му другари и пр.

Така следъ 12 часово непрекъснато сражение презъ тоя день, турцитѣ завзеха само върха "Георгова-глава", където намѣриха труповетѣ на загиналитѣ въ сражението 3 четници, срещу паднали отъ тѣхъ 46 души. Усилията на другитѣ редици къмъ останалитѣ наши позиции не постигнаха целта си.

Смръчаваше се. Преди залѣзъ слънце, турския буризанъ почна да свири за сборъ. Отъ всѣкъде аскера започна да се прибира къмъ Псодерската кула, където бѣше и щаба на командира имъ, а отъ тамъ се отпавиха веднага по шосето за Леринъ, като оставиха всичко 63 души убити, отъ които 17 души подъ нашитѣ позиции при "Младъ-Рундзеръ" и "Власа-Орница". Колко бѣха раненитѣ, всѣки може да направи заключението си отъ следниятъ фактъ: Лично съ бинокъла си видѣхъ, когато войската напушаше отъ къмъ кулата, обознитѣ имъ коли по шосето бѣха препълнени съ тежко ранени войници.

Отъ провѣрката се указа, че освенъ загиналитѣ на поста си трима четници при "Георгева глава" и ранениятъ тамъ Митре Влаха други никакви жертви отъ наша страна нѣма. Сжщата вечеръ и убититѣ четници бѣха вдигнати отъ милиционеритѣ и погребани въ с. Статица. На полесражението останаха само убититѣ турски войници и единъ катъръ отъ обоза на горскитѣ имъ орѣдия.

Когато по-голѣмата частъ отъ аскеръ бѣше се изтеглилъ по шосето за Леринъ, чуха се топовни гърмежи и залпове отъ пушки къмъ с. Арменско, което отстои на около 4 клм. отъ Леринъ, разположено ~~о~~ въ долината подъ самото шосе. Съ момчетата отъ Арменската и Търсенска селски чети заминахме въ гората на селото Арменско. Виждахме свличащия се още отъ шосето аскеръ и нахлуването му въ селото. Но куршумитѣ ни, за съжаление, не отиваха до тамъ. Голѣми кълба димъ започнаха да се издигатъ отъ селото. Съ настѣпването на нощта цѣлата околностъ започна да се осветява все повече и повече. Хубавото и голѣмо българско с. Арменско горѣше.

"Героитѣ" отъ Псодерската кула при Бигла планина си отмѣщаваха....

Нека откри~~мъ~~ малка скоба, за да стане ясно, защо се осуети нашия планъ за овладяването на джандармерийската кула /постъ/, съ едно резюме и за планътъ на Леринскиятъ гарнизонъ:

Имаше две версии за издайничество на нашия планъ отъ с. Псодери, населено само отъ гърци и куцовласи. Последното се числеше къмъ Рулския участъкъ, който влизаше въ Долно-Преспанския революционенъ ~~гарнизонъ~~ ^{районъ}. Споредъ едни, гърцитѣ-първенци отъ с. Пседери сж узнали за нашия планъ отъ Коте Христовъ отъ с. Рулля, който минаваше за самозванъ воевода /андартъ/ на селата около Рулската рѣка, а споредъ други-отъ бакалина-куцовлахъ Никола въ с. Буфъ-родомъ отъ с. Псодери.

Псодерскитѣ чорбаджии отъ своя страна писмено уведомили гръцкия владика въ Леринъ, а последния-каймакамина. Понеже всички телеграфни стълбове при обявяване Илинденското въстание бѣха съборени ^и жицитѣ унищожени, съобщенията съ Костуръ и другитѣ административни центрове бѣха прекъснати. Началника на гарнизона въ Леринъ си е послужилъ съ сжщия гръцки владика, за да влезе въ свръзка съ гарнизона въ Костуръ, за обкръжаването ни въ сжщата нощъ. Специаленъ до-вѣренъ човѣкъ на владиката ~~сж~~ изпратили за целта писмо въ Костуръ. Лицето, обаче, наедно съ даденото му писмо, бѣше заловено отъ нашата милиция изъ пжтя. Ако този владишки куриеръ бѣше сполучилъ да занесе писмото, нашето положение щѣше да бжде доста критично: сжщата нощъ съгласно планътъ имъ въ това писмо, рискувахме да

бждемъ обкржжени и ударени въ тилъ[✓]отъ войскитѣ на цѣлия гарнизонъ въ Костуръ. Въ това, навѣрно, бѣше преувѣренъ и командира на Леринския гарнизонъ при започването още въ ранни зори нападението на всички наши позиции, въ очакване да се обади и войската отъ Костуръ. Нито той, нито владиката, можаха да научатъ участъта на тѣхниятъ куриеръ и писмото. Затова вечеръта командира предпочете да се прибере съ аскерътъ си обратно въ Леринъ.

Следъ възстанието се установило, че фактическиятъ издайникъ на нашия планъ билъ цинцарина Никола отъ с. Псодери, бакалинъ и крѣчмаринъ тогава въ с. Буфъ. Поради това, презъ 1905 год. е билъ убитъ въ дюгена му отъ Иванъ п. Стефановъ-Буфчанчето.

Тамъ сега сж притиснати и новитѣ поробители-гърцитѣ, но отъ Италия.

Варна, 10. XI. 1940 год.

